

Fortsettelse af første Behandling af det kongelige Budskab af 4de Octbr. f. A. angaaende Arvesølfølgagen.

Mødet hævet Kl. 4^{1/4}.

4de Møde.

Fredagen d 18. Mars.

Forhandlingsprotokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Efter Dagsordenen fortsattes idag første Behandling af Sagen om det kongelige Budskab angaaende Arvesølfølgagen. Jeg skal først give Ordet til Folkethingsmanden for Kjøbenhavns 7de Valgfreds.

Casse: Den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 4de Valgfreds stillede igaar i Spidsen for sit Foredrag en Indsigelse imod, at den i det kongelige Budskab omhandlede Sag i dens hele Omfang tages under Behandling af Rigsdagen, fordi der efter hans Mening ikke i Overensstemmelse med Grundlovens § 4 foreligger et grundlovmæssigt Forslag til Arvesølfølgens Forandring, og han sluttede sit Foredrag med en Opfordring til Premierministeren om at fremkomme med et saadant Forslag. Jeg anseer det klart, at baade Indsigelsen og Opfordringen er ugrundet; men det har dog forekommet mig rigtigst, at man, efterat de ere blevne fremsatte, ikke skal lade dem gaae hen uden en bestemt Modsigelse og uden en Paavistning af det Urigtige i dem. Grundlovens § 4 siger vistnok, at Forandring i Arvesølfølgagen ikke kan foregaae uden efter et Forslag fra Kongen; men jeg seer ikke mindste Grund til at drage i Tvivl, at det kongelige Budskab, som det foreligger, indeholder et saadant Forslag; thi, naar den citerede § siger, at der skal være et Forslag fra Kongen, saa

kan dog Meningen deraf fornuftigviis ikke være anden, end at der skal være en Meddelelse, hvori Hans Majestæt foreslaaer for Rigsdagen Forandringer i Arvesølfølgagen, uden at det, for at give denne Meddelelse Egenkaben af et grundlovmæssigt Forslag, netop udfordres, at det skal betitles som „Forslag“, og, saavist som jeg troer det er, at man ikke kan hange sig ved dette Ord, saavist forekommer det mig, at det kongelige Budskab har hele den Charakter, der udkræves til et grundlovmæssigt Forslag, idet Hans Majestæt ved deri at erklære, at det er hans Afgt at iværksætte den deri betegnede Ordning af Arvesølfølgagen, netop i Henhold til Grundlovens § 4 opfordrer Rigsdagen til at meddele sit Samtykke dertil. Den ærede Rigsdagsmand støttede rigtig nok ogsaa sin Paastand om, at et saadant grundlovmæssigt Forslag skulde mangle, paa en Række af Bemærkninger, som han anstillede med Hensyn til de forskjellige Gjenstande i det kongelige Budskab, og navnlig ogsaa paa den af ham udhævede Sammenstilling af de forskjellige Punkter med Hensyn til Arvesølfølgagen, som deri ere optagne; men ogsaa det forekommer mig at være klart, at, hvad enten man vil betragte hine Bemærkninger som mere eller mindre velgrundede, saa kunne de dog aldrig udøve nogen Indflydelse paa selve det Spørgsmaal, om der foreligger et grundlovmæssigt Forslag, saalidt som man, naar Hans Majestæt i Medhold af Grundlovens § 28 havde ladet fremsætte for Rigsdagen et Forslag til en Lov eller en anden Beslutning, vilde antage, at dette Forslag maatte miste sin grundlovmæssige Egenkab, fordi der muligens deri var sammenstillet forskellige Gjenstande, hvis Sammenstilling man kunde finde mindre rigtig eller hensigtsmæssig. Det er min fuldkomne Overbeviisning om det Urigtige i Indsigelsen og Opfordringen, der bringer mig til at udtale det som Noget, der i sig selv maa ansees ønskeligt, at den ærede Rigsdagsmand ikke vil forfølge dem videre, idet jeg ikke kan andet end betragte dem saaledes, at deres factiske Resultat ikke vilde kunne blive Andet end Tabet af den Tid, der vilde medgaae til deres fortsatte Behandling. Hvad nu selve den Sag angaaer, hvormod det kongelige Budskab